

Asia: VN/18098/2025

Lausuntopyyntö: Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi lapsen erityisestä suojelusta ja siihen liittyviksi laeiksi

Taustatiedot lausunnonantajalta

Edustan

Ammatillinen järjestö tai edunvalvoja

Lausunnonantajan lausunto

1. Onko ehdotus kokonaisuudessaan kannatettava?

Osittain

Perustelut tiiviisti

-

2. Vastaavatko ehdotukset esityksen tavoitteita?

Osittain

Perustelut tiiviisti

STTK katsoo, että mitoitusta koskevat ehdotukset voivat osin tukea ennaltaehkäisevää työtä, mutta säästötoimet heikentävät uudistuksen toteuttamisedellytyksiä ja varhaisen tuen vahvistamista.

STTK kantaa huolta siitä, että noin 9600 lapsen siirtäminen sosiaalihuollon avohuollon tukitoimiin lisää riskiä korjaavien toimien viivästymisestä ja viimesijaisen lastensuojelun tarpeen kasvusta. Muutos edellyttää vahvaa lastensuojeluosaamista, jota ei synny ilman työkokemusta ja erikoistunutta koulutusta.

STTK pitää puutteena, ettei esitys perustu riittävään tutkimusnäyttöön siitä, että tehostettu perhetyö tai kotiin vietävä perhetyö vähentäisi lastensuojelun tarvetta.

3. Mikä seuraavista vaihtoehtoista olisi mielestänne tarkoituksenmukaisin tapa järjestää sosiaalihuoltolain ja lastensuojelulain välinen rajapinta? Valitkaa yksi ja perustelkaa vastauksenne.

Nykytilan säilyttäminen

Perustelut tiiviisti

STTK toteaa, että esitykseen sisältyy merkittävä säästötavoite eikä toimeenpanon edellytyksiä ole arvioitu riittävästi. STTK katsoo, että kirjaamisen, vastuiden ja päätöksenteon on oltava nykyistä selkeämpiä, sillä ne ovat keskeisiä lapsen oikeusturvan kannalta.

STTK arvioi, että suuren lapsimäärän (n. 9 600) siirtäminen sosiaalihuollon palveluihin kasvattaa osaamis-, vastuu- ja saatavuusriskejä tilanteessa, jossa palvelutarve ei vähene. Lisäksi mitoituksen joustot, lastensuojelun asiakkuuden kynnyksen nosto ja sosiaalihuollon sekä lastensuojelun rajapinnan epäselvyys voivat viivästyttää tuen saamista ja lisätä viimesijaisen lastensuojelun tarvetta.

STTK pitää puutteena sitä, ettei uudistuksen johtamista, resurssitarpeita eikä henkilöstövaikutuksia ole arvioitu riittävän realistisesti.

4. Lausuntopalaute lukuun 1 (Yleiset säännökset): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 1 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta.

STTK toteaa, että lastensuojelulain soveltamisalan rajaaminen alaikäisiin vahvistaa lain erityislain luonnetta, mutta siihen liittyy merkittäviä riskejä jälkihuollossa olevien nuorten kannalta. STTK pitää ongelmallisena, että täysi-ikäiset jälkihuollon asiakkaat siirtyisivät sosiaalihuollon tavanomaisten palvelujen piiriin ilman lastensuojelun erityisosaamista ja ilman riittävää arviota vaikutuksista nuorten palveluihin, mitoitukseen ja tuen jatkuvuuteen. Tämä voi heikentää yksilöllisen tuen vaikuttavuutta erityisesti nuoren elämäntilanteen kriisiytyessä.

STTK pitää 2 §:n 6 ja 8 mom. täsmennyksiä kannatettavina. Sijoituspaikan ja lastensuojelulaitoksen määritelmien selkiyttäminen tukee sääntelyn ymmärrettävyyttä ja vastaa paremmin käytännön toimintaympäristöä.

STTK pitää myös laitoshoidon käsitteen täsmentämistä perusteltuna, kunhan samalla varmistetaan, ettei käsite sekoitu terveydenhuollon hoitoon. STTK korostaa, että lastensuojelulaitosten toiminta edellyttää jatkossakin vahvaa moniammatillista osaamista sosiaalialan, psykologian, lääketieteen sekä kasvatust- ja nuorisualan asiantuntemuksesta.

STTK pitää tärkeänä, että lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä säilyy lastensuojelun asiakkuudessa olevalla lapsella sosiaalityöntekijänä myös jatkossa. Tämä tukee lapsen oikeusturvaa, vastuun selkeyttä ja nykytilan säilymistä tältä osin.

5. Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla muutoksella olevan lastensuojelun asiakkuuden alkamiseen ja päättymiseen?

STTK toteaa, että lastensuojeluasiakkuuden alkamista koskeva 8 § voi nostaa asiakkuuden kynnystä liikaa, jos vakavan vaaran kriteeriä tulkitaan tiukasti. STTK katsoo, että tämä voi viivästyttää lastensuojeluun pääsyä ja vaarantaa lapsen edun.

STTK pitää ongelmallisena sitä, että vireilletulo siirtyy sosiaalihuoltoon, vaikka lastensuojeluun ohjautuminen edellyttää vahvaa riskien tunnistamista ja lastensuojelun erityisosaamista. Tätä osaamista ei ole sosiaalihuollossa esitetyssä laajuudessa, mikä lisää riskiä tuen viivästymisestä ja lapsen suojelun tarpeen puutteellisesta tunnistamisesta.

6. Onko ehdotus lapsen asioista vastaavaa sosiaalityöntekijää koskevan asiakasmitoituksen joustavoittamisesta mielestänne kannatettava?

Ei

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK katsoo, että noin 30 lapsen asiakasmäärä sosiaalityöntekijää kohden on liian korkea vaativissa lastensuojelutehtävissä. STTK pitää ongelmallisena, että mahdollisuus ylittää mitoitus tilapäisesti voi käytännössä muuttua pysyväksi. Erityisen väljä sääntely lisää riskiä työntekijäkohtaisiin ylityksiin, mikä heikentää työssä jaksamista ja voi edellyttää valvovan viranomaisen linjauksia.

STTK pitää ongelmallisena, että jälkihuollossa olevat täysi-ikäiset nuoret siirtyisivät sosiaalihuollon yleisten palvelujen piiriin ilman lastensuojelun erityisosaamista. Tämä voi katkaista tuen jatkuvuuden, heikentää erityistarpeiden tunnistamista ja vaarantaa jälkihuollon yksilöllisen tuen tarkoituksen. Lisäksi STTK toteaa, että esitys ei perustu riittävään arvioon muutoksen vaikutuksista nuorten asemaan.

7. Onko ehdotus lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän tehtävistä kannatettava?

Osittain

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK pitää myönteisenä, että lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän tehtäviä kootaan 10 §:ään ja sosiaalityön roolia selkeytetään lapselle annettavan tuen keskeisenä muotona. STTK katsoo kuitenkin, että tehtävien, päätösvallan ja virkavastuun kokonaisuus jää esityksessä osin epäselväksi,

kun sääntelyä jakautuu useisiin pykäliin ja vanhaa sekä uutta lainsäädäntöä joudutaan tulkitsemaan rinnakkain.

STTK korostaa, että tehtävien joustavoittaminen ei saa kaventaa lapsen oikeuksia, heikentää avohuollon tukimuotoja eikä siirtää vastuuta pois lapsen edusta vastaavalta sosiaalityöntekijältä. STTK pitää puutteena sitä, ettei esitys riittävästi huomioi hyvinvointialueiden juridisen osaamisen, johtamisen ja toimeenpanon nykyisiä haasteita.

8. Lausuntopalaute luvusta 3 (Lastensuojelun järjestäminen ja kustannusvastuu): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 3 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta sekä vaikutuksista.

STTK pitää kannatettavana, että lastensuojelun ja jälkihuollon järjestämis- ja kustannusvastuuta selkiytetään siten, että vastuu kuuluu sijoittajahyvinvointialueelle. STTK toteaa, että ehdotettu sääntely vastaa tarkoitukseltaan pääosin voimassa olevan lain 16 §:ää ja täsmentää vastuunsiirron periaatteita erityisesti kiireellisissä sijoituksissa.

9. Lausuntopalaute luvusta 4: Onko ehdotus, jonka mukaan lupa lapsen tutkimiseen annettaisiin jatkossa hyvinvointialueen viranhaltijan päätöksellä hallinto-oikeuden sijaan, mielestänne kannatettava?

Osittain

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK pitää kannatettavana, että lupa lapsen tutkimiseen voidaan jatkossa antaa hyvinvointialueen viranhaltijan päätöksellä, jos tämä nopeuttaa lapsen edun kannalta välttämättömän tutkimuksen toteutumista. STTK toteaa kuitenkin, että muutos lisää johtavien viranhaltijoiden päätöksentekovastuuta ja edellyttää siksi riittäviä henkilöstöresursseja.

10. Selkiyttävätkö luvun 4 ehdotukset lastensuojelun päätöksentekosääntelyä?

Osittain

Perustelut tiiviisti

STTK pitää 24 §:n kohtia 1–6 osin selkiyttävinä. STTK katsoo kuitenkin, että 25 §:ssä ehdotettu päätösvallan laajentaminen muulle toimivaltaiselle hyvinvointialueen viranhaltijalle on ongelmallinen, koska se hämärtää lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän kokonaisvirkavastuuta ja lapsen edun ensisijaisuutta.

STTK korostaa, että avohuollon tukitoimista ja erityisen huolenpidon lopettamisesta päättäminen edellyttää lastensuojelun erityisasiantuntemusta eikä päätösvaltaa tule siirtää ammatillisesti määrittelemättömälle viranhaltijalle. STTK pitää 26 §:ää kannatettavana edellyttäen, että hyvinvointialueiden henkilöstöresurssit turvataan.

11. Lausuntopalaute luvusta 5: Onko ehdotus edunvalvojan palkkioiden ja kulukorvausten rajaamisesta ja yhdenmukaistamisesta valtioneuvoston asetuksella mielestänne kannatettava?

Osittain

Millaisia vaikutuksia (etenkin taloudellisia) arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK pitää kannatettavana, että edunvalvojan palkkioista ja kulukorvauksista säädetään kansallisesti asetuksella. STTK korostaa, että palkkion tason ja perusteiden tulee turvata osaavien edunvalvojen saatavuus sekä ottaa yhdenvertaisesti huomioon tehtävän edellyttämä erityisosaaminen, olipa se sosiaalialan, lastensuojelun tai juridiikan asiantuntemusta.

STTK toteaa, että yhdenmukaistaminen voi selkiyttää käytäntöjä, mutta liian tiukka sääntely voi heikentää osaavien edunvalvojen saatavuutta ja siten lasten oikeusturvaa. STTK pitää tärkeänä, että myös sosiaalityötaustaisen edunvalvojan palkkio määräytyy asiantuntijapalkkiona ja on yhdenvertainen oikeudelliseen asiantuntemukseen perustuvan palkkion kanssa.

Muut mahdolliset huomiot lastensuojelun edunvalvontaa koskevasta sääntelykokonaisuudesta?

STTK pitää kannatettavina edunvalvojan määräämisen puolueettomuusperusteita. STTK pitää perusteltuna, että soveltuvuuden arvioinnissa huomioidaan taidon ja kokemuksen lisäksi nykyistä selkeämmin myös koulutustausta.

STTK korostaa, että lapsen edunvalvonta edellyttää erityistä osaamista ja riippumattomuutta, eikä niiden turvaamisesta tule tinkiä kustannussyistä.

12. Muu lausuntopalaute luvusta 5 (Lapsen osallisuus): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 5 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta.

-

13. Lausuntopalaute luvusta 6 (Menettelysäännökset): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 6 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta.

STTK korostaa, että 34 §:ssä edellytetty lapsen riittävä tapaaminen on suhteutettava sosiaalityöntekijän todelliseen työaikaan ja asiakasmäärään. STTK pitää välttämättömänä, että lapsi tavataan pääsääntöisesti henkilökohtaisesti, mutta katsoo, että noin 30 vaativan asiakkuuden mitoitus sekä mahdollisuus ylittää se tilapäisesti ovat ristiriidassa tämän tavoitteen kanssa.

Lisäksi STTK toteaa, että 35 §:n asiakassuunnitelman tarkistamisveloitteen toteutuminen edellyttää riittäviä henkilöstöresursseja ja että 36 §:n muutokset on perusteltava selkeämmin. STTK pitää 37 ja 38 §:n täsmennyksiä pääosin kannatettavina, mutta korostaa, että 40 §:n kirjaamisveloitteita ei tule

keventää tavalla, joka heikentäisi lapsen oikeusturvaa, päätöksenteon läpinäkyvyyttä tai työntekijän virkavastuuta.

14. Lausuntopalaute luvusta 7 (Lastensuojelun avohuolto): Ovatko lastensuojelun avohuoltoa koskevat ehdotukset mielestänne kannatettavia?

Osittain

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK pitää avohuollon vahvistamista oikeansuuntaisena tavoitteena, mutta katsoo, että esitys nojaa epärealistisesti palvelujen saatavuuteen ja henkilöstön riittävyyteen tilanteessa, jossa säästötoimet heikentävät toteuttamisedellytyksiä. STTK toteaa, että hoito-, terapia- ja neuropsykiatriset palvelut ovat jo nyt alueellisesti eriytyneitä ja riittämättömiä, minkä vuoksi lastensuojelun avohuolto joutuu paikkaamaan muiden palvelujen puutteita.

STTK pitää 41–44 §:n mukaista työnjaon muutosta lastensuojelun ja sosiaalihuollon rajapinnassa riskialttiina, koska se perustuu uuteen palvelurakenteeseen, jonka toimivuudesta ei ole riittävää näyttöä. STTK arvioi, että aiemmissakin lausuntokohdissa mainitun suuren lapsimäärän (n. 9600) siirtäminen sosiaalihuollon avohuollon tukitoimiin lisää riskiä tuen viivästymisestä, osaamisvajeesta ja viimesijaisen lastensuojelun tarpeen kasvusta.

STTK korostaa, ettei esitys perustu riittävään arvioon siitä, vähentävätkö sosiaalihuoltolain mukaiset palvelut sijaishuollon tarvetta tai voidaanko uudistus toteuttaa ilman merkittäviä lisäresursseja.

15. Lausuntopalaute luvusta 8 (Lapsen kiireellinen sijoitus): Onko kiireellisen sijoituksen jatkoa koskeva ehdotus (keston lyhentäminen 30 vuorokaudesta 14 vuorokauteen) mielestänne kannatettava?

Ei

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK ei pidä kannatettavana kiireellisen sijoituksen jatkoajan lyhentämistä 14 vuorokauteen. STTK katsoo, että lyhennys heikentää huostaanoton ja vaihtoehtoisten tukitoimien huolellista valmistelua tilanteissa, joissa samanaikaisesti on selvitettävä esimerkiksi läheisverkostoa, viranomaislausuntoja ja lapsen tarvitsemää tukea. Muutos voi lisätä kiireessä tehtyjen ratkaisujen riskiä palvelujärjestelmässä, joka on jo valmiiksi kuormittunut.

STTK toteaa lisäksi, että määräajan lyhentämisen vaikutukset lapsen oikeusturvaan ja päätöksenteon laatuun on arvioitava erityisen huolellisesti.

16. Lausuntopalaute luvusta 9 (Huostaanotto): Onko huostaanottoa koskeva ehdotus (50 §) mielestänne kannatettava?

Osittain

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK pitää tärkeänä, että huostaanotto säilyy viimesijaisena keinona eikä kynnystä nosteta tilanteissa, joissa avohuollon tai muiden sosiaali- ja terveyspalvelujen riittämättömyys vaarantaa lapsen edun. STTK pitää 50 §:n täsmennyksiä osin kannatettavina siltä osin kuin ne vahvistavat velvoitetta järjestää lapselle ja perheelle riittävät sekä tilanteeseen sopivat palvelut ennen huostaanottoa.

17. Lausuntopalaute luvusta 10 (Kodin ulkopuolinen sijoitus): Onko kodin ulkopuolisten sijoitusten ja sijoituspaikkojen valvontaa koskevien säännösten täsmentäminen ja vastuunjaon selkeyttäminen ehdotetulla tavalla mielestänne kannatettavaa?

Kyllä

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK pitää kannatettavana, että lainsäädäntöön otetaan yhdenmukaisesti käyttöön käsite kodin ulkopuolinen sijoitus. STTK toteaa, että käsite selkiyttää sääntelyä, koska se kattaa eri sijoitusmuodot ja vahvistaa myös avohuollon tukitoimena sijoitettujen lasten oikeusturvaa.

STTK pitää tarpeellisena, että sijoittajahyvinvointialueen vastuuta valvoa sijaishuoltopaikan henkilöstön määrää, osaamista ja tiloja täsmennetään osana järjestämistä vastuuta. STTK korostaa, että laadukas sijaishuolto ja rajoitustoimenpiteiden asianmukainen käyttö edellyttävät riittäviä henkilöstöresursseja, osaamista ja toimivaa viranomaisvalvontaa. STTK pitää tärkeänä myös sitä, että Lupa- ja valvontavirastolla on tähän riittävät toimivaltuudet ja resurssit.

18. Lausuntopalaute luvusta 11 (Laitohoito): Onko ehdotus lastensuojelulaitoksen asuinyksikön henkilöstömitoituksen täsmentämisestä ja osittaisesta joustavoittamisesta (ml. lapsikohtainen vähimmäismitoitus 1 työntekijä/lapsi sekä mahdollisuus suhteuttaa mitoitusta sijoitettujen lasten lukumäärään) mielestänne kannatettava?

Ei

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK ei pidä kannatettavana lastensuojelulaitoksen henkilöstömitoituksen joustavoittamista. STTK katsoo, että 6,5 työntekijän mitoitus ei riitä turvaamaan lapsen edun mukaista, laadukasta ja turvallista kolmivuorotyötä tilanteissa, joissa yksikössä on enintään kuusi lasta. Joustot voivat käytännössä johtaa henkilöstön vähentämiseen, lasten tarvitseman tuen heikkenemiseen sekä työn kuormituksen, turvallisuusriskien ja henkilöstön vaihtuvuuden kasvuun.

STTK korostaa, että lasten tarpeet eivät vähene yksikön koon pienentyessä, vaan kyse on usein kaikkein vaativimmista tilanteista, joissa tarvitaan pysyvyyttä, aikaa, traumainformoitua osaamista ja riittäviä henkilöstöresursseja.

19. Onko ehdotus turvahenkilöä koskevaksi sääntelyksi, jossa turvahenkilön tehtävät ja toimivaltuudet erotetaan selvästi hoito- ja kasvatustehtävistä, mielestänne toimiva?

Osittain

Millaisia vaikutuksia arvioitte ehdotetulla sääntelyllä olevan?

STTK pitää mahdollisena, että turvahenkilön tehtävien erottaminen hoito- ja kasvatustyöstä voi selkiyttää vastuita. STTK korostaa kuitenkin, ettei sääntely saa johtaa rinnakkaiseen turvallisuustoimintaan tai rajoitustoimien käytön laajenemiseen ilman tarkkarajaista oikeudellista perustaa. Lastensuojelulaitoksen henkilöstöresurssit on mitoitettava niin, että ensisijaisia keinoja ovat lapsen kohtaaminen, puhuminen ja motivointi, eikä voimakeinoihin turvauduta riittämättömien resurssien vuoksi. STTK katsoo lisäksi, että turvahenkilön toimivaltuudet, tehtävien rajat, perehdytys ja omavalvonta on määriteltävä selkeästi, laitosten erilaiset vaativuustasot huomioiden.

20. Lausuntopalaute luvusta 12 (Lapsen erityistä suojelua turvaavat rajoitukset sijaishuollon aikana): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 12 säännöksistä 90 § (yhteydenpidon rajoittaminen) ja 93 § (henkilöntarkastus) ja niiden käytännön toimivuudesta ja vaikutuksista.

STTK pitää ongelmallisena, että 90 §:ssä ehdotetaan mahdollisuutta rajoittaa sijaishuollossa olevan lapsen yhteydenpitoa myös sosiaaliseen verkostoonsa kuuluviin henkilöihin, kuten kavereihin, näin laajasti. STTK korostaa, että yhteydenpidon rajoitusten tulee olla yksilöllisiä, välttämättömiä, oikeasuhtaisia ja ajallisesti rajattuja. STTK pitää perusteltuna, että yhteydenpito kavereihin olisi kohtuullisessa määrin mahdollista valvottuna sen sijaan, että se voitaisiin kieltää kategorisesti.

STTK katsoo, että henkilöntarkastuksia koskevan sääntelyn on oltava erittäin täsmällistä eikä rajoitustoimien käyttöä koskeva sääntely saa jättää epäselvyyttä toimivaltuuksista tai voimankäytön rajoista.

21. Lausuntopalaute luvusta 13 (Jälkihuolto): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita luvun 13 säännöksistä ja niiden käytännön toimivuudesta.

STTK pitää kannatettavana, että 110 §:n 1 momentissa turvataan oikeus jälkihuoltoon myös silloin, kun lapsi tai nuori on sosiaalihuollon asiakkaana ilman lastensuojelun asiakkuutta. STTK korostaa, että jälkihuollon saatavuus, pitkäjänteisyys ja yhdenvertaisuus on turvattava koko maassa.

STTK pitää ongelmallisena, että täysi-ikäiset jälkihuoltoon siirtyvät sosiaalihuollon yleisten palvelujen piiriin ilman lastensuojelun erityisosaamista ja ilman riittävää arviota vaikutuksista nuorten asemaan. Tämä voi katkaista tuen jatkuvuuden, heikentää erityistarpeiden tunnistamista ja vaarantaa mahdollisuuden tarjota riittävän intensiivistä tukea nuoren elämäntilanteen kriisiytyessä.

22. Lausuntopalaute luvusta 17 (Voimaantulo): Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita voimaantuloa koskevista säännöksistä ja niiden vaikutuksista.

STTK pitää välttämättömänä, että voimaantulolle varataan riittävä siirtymäaika. STTK katsoo, että hyvinvointialueiden valmiudet toimeenpanoon vaihtelevat, ja liian nopea voimaantulo voi johtaa epäyhtenäisiin ja sekaviin käytäntöihin.

23. Lausuntopalaute ehdotuksesta koskien lisärahoitusta tutkintokoulutukseen valmentavan koulutuksen (TUVA) turvaamiseksi yksityisissä koulukodeissa ja Valtion koulukodeissa: Pyydämme esittämään tähän kohtaan huomioita TUVA-koulutuksen rahoitusta koskevasta säännöksestä ja sen vaikutuksista.

-

24. Antaako esitysluonnos riittävän ja oikean kuvan lakiehdotuksen taloudellisista vaikutuksista?

STTK katsoo, ettei esitysluonnos anna täysin riittävää eikä oikeaa kuvaa lakiehdotuksen taloudellisista vaikutuksista. STTK pitää puutteena sitä, että henkilöstövaikutuksia, toimeenpanon käytännön kustannuksia ja hyvinvointialueille aiheutuvia kehittämis- sekä koulutustarpeita arvioidaan esityksessä liian niukasti. Tämä heikentää uudistuksen toimeenpanon realistista arviointia.

25. Millaisia taloudellisia vaikutuksia arvioitte ehdotuksen 38 §:n 3 momentilla mahdollisesti olevan?

-

26. Antaako esitysluonnos riittävän ja oikean kuvan lakiehdotuksen muista vaikutuksista?

STTK katsoo, ettei esitysluonnos anna täysin riittävää eikä oikeaa kuvaa lakiehdotuksen muista vaikutuksista. STTK pitää puutteena sitä, että esityksessä arvioidaan liian niukasti vaikutuksia henkilöstön saatavuuteen, työhyvinvointiin, osaamisvaatimukseen ja palvelujen alueelliseen yhdenvertaisuuteen. Tämä vaikeuttaa uudistuksen kokonaisvaikutusten arviointia ja heikentää käsitystä siitä, millaisia toimeenpanoedellytyksiä muutos käytännössä vaatii hyvinvointialueilta.

27. Vapaamuotoiset huomiot

STTK toteaa, että lainsäädäntöhankkeen keskeinen ongelma on siihen sisältyvä säästötavoite suhteessa uudistuksen toimeenpanon todellisiin edellytyksiin. STTK katsoo, ettei esitys turvaa hyvinvointialueille riittävää rahoitusta palvelurakenteiden kehittämiseen, henkilöstön vahvistamiseen eikä uuden työnjaon edellyttämään osaamiseen. Tämä lisää riskiä siitä, että vastuut hämärtyvät, palvelujen saatavuus heikkenee ja kuormitus kasautuu entistä enemmän lastensuojelun henkilöstölle. STTK korostaa, että ilman realistista resursointia ja riittävää lastensuojelun erityisosaamista uudistus voi heikentää juuri niiden lasten ja perheiden asemaa, joiden tukea sen pitäisi vahvistaa.

Lisätietoja STTK:ssa:

Ida Nummelin, sosiaali- ja terveyshuollon asiantuntija

ida.nummelin@sttk.fi

Gylling Päivi
STTK ry.